

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov for Grønland om begrænsning af lønstigninger og om ændring af dyrtidsregulering m.v.

(Fremsat 5/10 82).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Knud Østergaard):

Efter anmodning skal jeg først give ordet til finansministeren.

Finansministeren (Christophersen):

I anledning af den svenske regerings beslutning om at devaluere den svenske krone med 16 pct. ønsker jeg på den danske regerings vegne at udtale, at den svenske beslutning ikke vil ændre den danske regerings valutakurspolitik. Den danske regering har ingen planer om en kronenedskrivning, og Danmarks Nationalbank er helt enig med regeringen i denne holdning.

Jeg kan i øvrigt oplyse folketinget om, at den norske regering og Norges rigsbank heller ikke agter at ændre den norske kronens kurs, mens den finske regering fortsat overvejer situationen for den finske valutas vedkommende.

I konsekvens af regeringens og Nationalbankens standpunkt er det klart, at al spekulation mod den danske krone derefter vil blive afvist. Det er lige så klart, at den svenske regerings drastiske beslutning forstærker behovet for, at folketinget sammen med regeringen hurtigt færdiggør arbejdet med de centrale dele af regeringens økonomiske politik. Det vil være et afgørende bidrag til stabilisering af dansk økonomi, og det vil være med til at understrege over for omverdenen, at vi ønsker at fastholde og forstærke en stabil valutakurspolitik.

Svend Auken (S):

Socialdemokratiet har ingen betænkeligheder af teknisk karakter ved denne lovgivning. Til gengæld er vi kraftige modstandere af indholdet i de forslag, der her lægges frem.

Jeg læste forleden dag i en avis, at man talte om grove løjer i forhold til arbejdsmarkedet i regeringens udspil. Jeg må citere digteren, der sagde: »Dette er ikke humor, det er hærværk.«

Vore grunde til modstand over for disse forslag er flere. For det første er vi modstandere af, at man griber ind i de gældende overenskomster. Regeringen har uden at tale med arbejdsmarkedets parter, men i fuld visshed om alle de velmotiverede advarsler, der har lydt fra såvel arbejdsgiver- som lønmodtagerside, alligevel foreslået dette indgreb. Herved kastes en slagskygge ind over det fremtidige arbejde mellem organisationerne og i forholdet mellem lovgivningsmagt og organisationer på arbejdsmarkedet.

Indgrebet i de bestående overenskomster rammer de svageste grupper hårdest. Både de, der er i arbejde, de, der er arbejdsløse, og de, der som følge af regeringens politik vil miste deres arbejde, bliver ramt.

Endelig betyder indgrebet i forhold til de bestående overenskomster, at den positive udvikling, hvorefter man gradvis har halveret restlønstigningerne i samfundet og bragt dem ned til ca. 2 pct. i kraft af såvel arbejdsgiver- som lønmodtagerorganisationers indsats, at denne positive samarbejdsvilje til styrkelse af konkurrenceevnen slås i stykker.

For det andet foreslår regeringen et indgreb i de kommende overenskomstforhandlinger. Vi har haft mange indgreb i arbejdsmarkedets forhandlinger og aftaleforhold, men det er dog aldrig sket før, at en regering har blandet sig i en overenskomstsituation, før forhandlingerne overhovedet er begyndt, ødelagt en køreplan, som parterne selv har lagt, gjort det ved på forhånd at opfylde den ene parts vigtigste ønsker og gjort det uden nogen form for drøftelser med de lønmodtagers organisationer, som rammes af indgrebet.

Det er ikke sådan, at regeringen ikke har haft tid til at forhandle med organisationer på arbejdsmarkedet eller med organisationer i det danske samfund. Tværtimod fremgår det af den såkaldte hvidbog – det lille, lysegrønne skrift, hr. Heinesen omtalte i går – at regeringen allerede i lang tid har forhandlet med landbrugets organisationer om landbrugets forhold. Men lønmodtagerne og arbejdsmarkedet har man altså ikke villet tale med.